

ΕΝΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ
ΤΟΥ ΛΟΥΤΗ ΝΤΑΓΚΛΑΣ

ΤΟ ΜΟΙΡΑΙΟ ΛΑΘΟΣ

84ον
"Εχουμε την τάση, απάν-
τησε ο "Επισκοπος, να υπερ-
βάλουμε τη σημασία της λέ-
ξης "ανθρώπινο". Γ' παράχουν
μερικές αδιανόητες ονομασίες
που θολώνουν το λογισμό μας.
Είναι κάτι που το επαναλαμ-
βάνουμε κάθε τόσο.

Τρεις — τέσσερις φορές
μπλεχτήκαμε στον πόλεμο για
να υπερκαπνίσουμε λέξεις και
ονόματα. "Ισως να θυμάστε
δύο στο μύθο του "Αδάμ" ανα-
φέρεται, ότι αφού έκανε ένα
γύρο για να γνωρίσει τον κό-
σμο, άρχισε να ονομάζει τα
πράγματα. "Από τότε, αυτό
ήταν η σπουδαιότερη άποψη-
λήση μας: να ονομάζουμε τα
πράγματα και να μιλούμε
για τα ονόματά τους.

Είναι δύσκολο, βέβαια, να
προσδιορίσει κανείς τη χρονο-
λογία που οι πιθηκάνθρωποι
των σπηλαίων είχαν φτάσει σε
τέτοιο σημείο εξέλιξης που
να μπορούν να ονομασθούν αν-
θρώπινοι, με την τρέχουσα ση-
μασία της λέξης.

Είναι τόσο δύσκολο, όσο
και το να προσδιορίσουμε πό-
τε ακριβώς ένα αγέννητο
παιδί μπορεί να αποκαλείται
ανθρώπινο ύπαιρξη. "Ισως θά-
ταν απρόσμενο, εάν μιλούσα-
με για τους βαθμούς της αν-
θρώπινης εξέλιξης. Σ' αυτή
την περίπτωση πρέπει να πα-
ραδεχτούμε ότι οι απολιτιστοι
βουήσιοι της Κεντρικής "Α-
φρικής που έχουν κηρύξει τον
πόλεμο στους πιθήκους, γιατί
τους τρώνε τις καρδιάς, είναι
λιγότερο ανθρώπινοι από μας,

μια που ανακατεύονται με πι-
θήκους... "Αλλά ας αφήσουμε
προς το παρόν, έξω τη λέξη
"ανθρώπινο" κι έστω: θα απαλ-
λαγούμε κι από τους προγό-
νους του Σάφωνα.

— Απολύτως! "Ο όρθιοι-
σμός του "Επισκόπου Χάρκορ-
τ είχε σαγηνεύσει τον Παίτη.

— Ας αρχίσουμε από την
δυσκολία ότι από την αρχή
της ζωής των πιθήκων, υπήρ-
χε ένα ανθρώπινο όν που θα
εξελισσόταν μία μέρα στον ση-
μερινό άνθρωπο. Σ' αυτή την
αρχή έμεινε η εξέλιξη που
λημνίσθη. Ασαφείς, όμως, από
τη ζωή του άγνωστο που, ο
πώς και γάλα των πιθήκων,
σκαρφάλωσε σ' ένα βράχο και
ποιός έβρεξε ύστερα από τι
προσπάθεια και αγωνία κα-
τόρθωσε, ύστερα από αιώνες,
να εισπνεύσει οξυγόνο από τον
αέρα κι όχι από το νερό.
Είναι εύλογο φυσικά ότι πολ-
λοί είχαν προσπαθήσει να το
πετύχουν αυτό, λίγοι όμως
είχαν την απαιτούμενη άν-
τοχή.

— Έπειτα οι θαρραλέοι βγή-
καν στη γη και άρχισαν να
αερίωνται. Σιγά-σιγά μετα-
μορφωνόταν. "Η φύση, βλέ-
πεις, προνοούσε γι' αυτούς.
"Αναπτύσσονταν οι πνεύμονες,
τα δόντια γίνονταν ισχυρότε-

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΝΟΣ ΚΟΡΙΤΣΙΟΥ
ΠΟΥ ΑΓΑΠΑΕΙ ΑΠΕΡΝΩΣΜΕΝΑ

ρα, το στόμα άλλαζε μορφή
και το μυαλό γινόταν βαρύ-
τερο... Είμαι βέβαιος ότι γνω-
ρίζετε πολύ καλά αυτή την
ιστορία, άμφιβάλλω όμως αν
ξέρετε τι γίνονταν στα παρα-
σκήνια.

— Ας μιλήσουμε τώρα για
κείνους που έμειναν πίσω.
Μερικοί από αυτούς δεν εί-
χαν το θάρρος να σκαρφαλώ-
σουν στο βράχο. "Άλλοι σκαρ-
φάλωσαν και έμειναν λίγο,
άλλοι νοστάλγησαν τη θάλασ-
σα. "Άλλοι πάλι, αφού υπέ-
φεραν και πάλεψαν για να
αποκτήσουν πνεύμονες, δεν
είχαν το σθένος να προχωρή-
σουν στη γη. "Έμειναν στους
βράχους.

— Οι πιο θαρραλέοι έμειναν
στη γη, αφήνοντας τις φωνές
του λιμανιού πίσω τους. Φαν-
τάζομαι ότι ξέρετε ποιά ήταν
η επόμενη φράση.

— Μάλιστα, κύριε, τότε τους
να πει ο Παίτης. "Η πρώην
φωκία σκαρφάλωσε σ' ένα
δέντρο κι έβγαλε πόδια. Δεν
είναι έτσι;

— Σωστό. Κι' όταν έπειτα
από πολλές χιλιάδες χρόνια
απορρίχσει να κατέβει από τα
δέντρα και να παλαίψει με τα
λιοντάρια, άφισε απάνω στις
καρπές των δέντρων ένα σωρό
αδέλφια της, που όπως εκεί-
νος, είχαν άρκετά γενναίους
για να εγκαταλείψουν τη θά-
λασσα, αλλά το δάσος αποτε-
λούσε γι' αυτούς το τέλος της
πορείας τους. Και άσφαλ-
τάς σχολιάζουν τη χούφτα αυ-
τή των τολμηρών διαδύλων
παρακοιλητών τους να στη
νουν μια καλύβα, να ετοιμά-
ζουν ένα πέτρινο κούρακι και
να ρίχνουν στη θάλασσα το
πρώτο πλεούμενο... "Έπειτα
μερικοί, ακόμα τολμηρότεροι
αποφάσισαν να ανέβουν στα
δέντρα. Οι περισσότεροι ωστό-
ς έμειναν στις πεδιάδες για
να αποφύγουν την αντιμετώ-
πιση νέων κινδύνων. "Εκείνοι
που προχώρησαν, συνάντησαν
πολλές δυσκολίες που τους έ-
μαθαν πράγματα έντελως ά-
γνωστα στη ζωή και τους έ-
μαθαν να μην φοβούνται τον
άγνωστο και οι απόγονοί
τους, χτίσαν ένα σχετικά κα-
τοικισμό σπιτί, έκαναν μια
ρόδα, εξημέρωσαν τη γάτα,
σκάψαν το έδαφος, άρμεξαν
την αγέλαδα, άναψαν τη φω-
τιά, στήσαν το δωμά, βγάλαν
δημαρχο — και άρχισαν να
πληρώνουν φόρους.

— Έπειτα οι θαρραλέοι βγή-
καν στη γη και άρχισαν να
αερίωνται. Σιγά-σιγά μετα-
μορφωνόταν. "Η φύση, βλέ-
πεις, προνοούσε γι' αυτούς.
"Αναπτύσσονταν οι πνεύμονες,
τα δόντια γίνονταν ισχυρότε-

— Έπειτα οι θαρραλέοι βγή-
καν στη γη και άρχισαν να
αερίωνται. Σιγά-σιγά μετα-
μορφωνόταν. "Η φύση, βλέ-
πεις, προνοούσε γι' αυτούς.
"Αναπτύσσονταν οι πνεύμονες,
τα δόντια γίνονταν ισχυρότε-

— Έπειτα οι θαρραλέοι βγή-
καν στη γη και άρχισαν να
αερίωνται. Σιγά-σιγά μετα-
μορφωνόταν. "Η φύση, βλέ-
πεις, προνοούσε γι' αυτούς.
"Αναπτύσσονταν οι πνεύμονες,
τα δόντια γίνονταν ισχυρότε-

— Έπειτα οι θαρραλέοι βγή-
καν στη γη και άρχισαν να
αερίωνται. Σιγά-σιγά μετα-
μορφωνόταν. "Η φύση, βλέ-
πεις, προνοούσε γι' αυτούς.
"Αναπτύσσονταν οι πνεύμονες,
τα δόντια γίνονταν ισχυρότε-

— Έπειτα οι θαρραλέοι βγή-
καν στη γη και άρχισαν να
αερίωνται. Σιγά-σιγά μετα-
μορφωνόταν. "Η φύση, βλέ-
πεις, προνοούσε γι' αυτούς.
"Αναπτύσσονταν οι πνεύμονες,
τα δόντια γίνονταν ισχυρότε-

— Έπειτα οι θαρραλέοι βγή-
καν στη γη και άρχισαν να
αερίωνται. Σιγά-σιγά μετα-
μορφωνόταν. "Η φύση, βλέ-
πεις, προνοούσε γι' αυτούς.
"Αναπτύσσονταν οι πνεύμονες,
τα δόντια γίνονταν ισχυρότε-

— Έπειτα οι θαρραλέοι βγή-
καν στη γη και άρχισαν να
αερίωνται. Σιγά-σιγά μετα-
μορφωνόταν. "Η φύση, βλέ-
πεις, προνοούσε γι' αυτούς.
"Αναπτύσσονταν οι πνεύμονες,
τα δόντια γίνονταν ισχυρότε-

— Έπειτα οι θαρραλέοι βγή-
καν στη γη και άρχισαν να
αερίωνται. Σιγά-σιγά μετα-
μορφωνόταν. "Η φύση, βλέ-
πεις, προνοούσε γι' αυτούς.
"Αναπτύσσονταν οι πνεύμονες,
τα δόντια γίνονταν ισχυρότε-

— Έπειτα οι θαρραλέοι βγή-
καν στη γη και άρχισαν να
αερίωνται. Σιγά-σιγά μετα-
μορφωνόταν. "Η φύση, βλέ-
πεις, προνοούσε γι' αυτούς.
"Αναπτύσσονταν οι πνεύμονες,
τα δόντια γίνονταν ισχυρότε-

— Έπειτα οι θαρραλέοι βγή-
καν στη γη και άρχισαν να
αερίωνται. Σιγά-σιγά μετα-
μορφωνόταν. "Η φύση, βλέ-
πεις, προνοούσε γι' αυτούς.
"Αναπτύσσονταν οι πνεύμονες,
τα δόντια γίνονταν ισχυρότε-

— Έπειτα οι θαρραλέοι βγή-
καν στη γη και άρχισαν να
αερίωνται. Σιγά-σιγά μετα-
μορφωνόταν. "Η φύση, βλέ-
πεις, προνοούσε γι' αυτούς.
"Αναπτύσσονταν οι πνεύμονες,
τα δόντια γίνονταν ισχυρότε-

— Έπειτα οι θαρραλέοι βγή-
καν στη γη και άρχισαν να
αερίωνται. Σιγά-σιγά μετα-
μορφωνόταν. "Η φύση, βλέ-
πεις, προνοούσε γι' αυτούς.
"Αναπτύσσονταν οι πνεύμονες,
τα δόντια γίνονταν ισχυρότε-

— Έπειτα οι θαρραλέοι βγή-
καν στη γη και άρχισαν να
αερίωνται. Σιγά-σιγά μετα-
μορφωνόταν. "Η φύση, βλέ-
πεις, προνοούσε γι' αυτούς.
"Αναπτύσσονταν οι πνεύμονες,
τα δόντια γίνονταν ισχυρότε-

— Έπειτα οι θαρραλέοι βγή-
καν στη γη και άρχισαν να
αερίωνται. Σιγά-σιγά μετα-
μορφωνόταν. "Η φύση, βλέ-
πεις, προνοούσε γι' αυτούς.
"Αναπτύσσονταν οι πνεύμονες,
τα δόντια γίνονταν ισχυρότε-

— Έπειτα οι θαρραλέοι βγή-
καν στη γη και άρχισαν να
αερίωνται. Σιγά-σιγά μετα-
μορφωνόταν. "Η φύση, βλέ-
πεις, προνοούσε γι' αυτούς.
"Αναπτύσσονταν οι πνεύμονες,
τα δόντια γίνονταν ισχυρότε-

— Έπειτα οι θαρραλέοι βγή-
καν στη γη και άρχισαν να
αερίωνται. Σιγά-σιγά μετα-
μορφωνόταν. "Η φύση, βλέ-
πεις, προνοούσε γι' αυτούς.
"Αναπτύσσονταν οι πνεύμονες,
τα δόντια γίνονταν ισχυρότε-

— Έπειτα οι θαρραλέοι βγή-
καν στη γη και άρχισαν να
αερίωνται. Σιγά-σιγά μετα-
μορφωνόταν. "Η φύση, βλέ-
πεις, προνοούσε γι' αυτούς.
"Αναπτύσσονταν οι πνεύμονες,
τα δόντια γίνονταν ισχυρότε-

— Έπειτα οι θαρραλέοι βγή-
καν στη γη και άρχισαν να
αερίωνται. Σιγά-σιγά μετα-
μορφωνόταν. "Η φύση, βλέ-
πεις, προνοούσε γι' αυτούς.
"Αναπτύσσονταν οι πνεύμονες,
τα δόντια γίνονταν ισχυρότε-

— Έπειτα οι θαρραλέοι βγή-
καν στη γη και άρχισαν να
αερίωνται. Σιγά-σιγά μετα-
μορφωνόταν. "Η φύση, βλέ-
πεις, προνοούσε γι' αυτούς.
"Αναπτύσσονταν οι πνεύμονες,
τα δόντια γίνονταν ισχυρότε-

— Έπειτα οι θαρραλέοι βγή-
καν στη γη και άρχισαν να
αερίωνται. Σιγά-σιγά μετα-
μορφωνόταν. "Η φύση, βλέ-
πεις, προνοούσε γι' αυτούς.
"Αναπτύσσονταν οι πνεύμονες,
τα δόντια γίνονταν ισχυρότε-

— Έπειτα οι θαρραλέοι βγή-
καν στη γη και άρχισαν να
αερίωνται. Σιγά-σιγά μετα-
μορφωνόταν. "Η φύση, βλέ-
πεις, προνοούσε γι' αυτούς.
"Αναπτύσσονταν οι πνεύμονες,
τα δόντια γίνονταν ισχυρότε-

— Έπειτα οι θαρραλέοι βγή-
καν στη γη και άρχισαν να
αερίωνται. Σιγά-σιγά μετα-
μορφωνόταν. "Η φύση, βλέ-
πεις, προνοούσε γι' αυτούς.
"Αναπτύσσονταν οι πνεύμονες,
τα δόντια γίνονταν ισχυρότε-

— Έπειτα οι θαρραλέοι βγή-
καν στη γη και άρχισαν να
αερίωνται. Σιγά-σιγά μετα-
μορφωνόταν. "Η φύση, βλέ-
πεις, προνοούσε γι' αυτούς.
"Αναπτύσσονταν οι πνεύμονες,
τα δόντια γίνονταν ισχυρότε-

— Έπειτα οι θαρραλέοι βγή-
καν στη γη και άρχισαν να
αερίωνται. Σιγά-σιγά μετα-
μορφωνόταν. "Η φύση, βλέ-
πεις, προνοούσε γι' αυτούς.
"Αναπτύσσονταν οι πνεύμονες,
τα δόντια γίνονταν ισχυρότε-

— Έπειτα οι θαρραλέοι βγή-
καν στη γη και άρχισαν να
αερίωνται. Σιγά-σιγά μετα-
μορφωνόταν. "Η φύση, βλέ-
πεις, προνοούσε γι' αυτούς.
"Αναπτύσσονταν οι πνεύμονες,
τα δόντια γίνονταν ισχυρότε-

— Έπειτα οι θαρραλέοι βγή-
καν στη γη και άρχισαν να
αερίωνται. Σιγά-σιγά μετα-
μορφωνόταν. "Η φύση, βλέ-
πεις, προνοούσε γι' αυτούς.
"Αναπτύσσονταν οι πνεύμονες,
τα δόντια γίνονταν ισχυρότε-

— Έπειτα οι θαρραλέοι βγή-
καν στη γη και άρχισαν να
αερίωνται. Σιγά-σιγά μετα-
μορφωνόταν. "Η φύση, βλέ-
πεις, προνοούσε γι' αυτούς.
"Αναπτύσσονταν οι πνεύμονες,
τα δόντια γίνονταν ισχυρότε-

— Έπειτα οι θαρραλέοι βγή-
καν στη γη και άρχισαν να
αερίωνται. Σιγά-σιγά μετα-
μορφωνόταν. "Η φύση, βλέ-
πεις, προνοούσε γι' αυτούς.
"Αναπτύσσονταν οι πνεύμονες,
τα δόντια γίνονταν ισχυρότε-

Στά πεταχτά

— Ο καιρός άλλαξε με τη χθε-
σινή συννεφιά και τη βροχή.
— Και η πόλις θα έπαιρνε
φθινοπωρινή όψη αν οι συμπο-
λίτες δεν έφεραν ακόμη τις θε-
ρινές των ενδυμασίες.

— Πάντως ημερολογιακά από
χθές είχαμε στο φθινόπωρο.
— Η ζέση έμειωσε αισθητά.
— Αναγνώστης μας εκφράζει
την γνώμη ότι έρ' όσον το
ηλεκτρικό ρεύμα έχει φθάσει
μέχρι την "Οβρυά πρέπει να
ηλεκτροφορτίζεται, παραλλήλως
και η δημοσία οδός έως εκεί.

— Και εις τα χωριά ακόμη του
ποταμιού ηλεκτρικοί λαμπτήρες
είναι τους δρόμους.
— Ο κ. Δημαρχος, εις την δρα-
στηριότητα του όποιου όφελει-
ται η παθολογολογούμενα ό-
ρατα διαρροήσιος της πλατείας
"Ολγας και η δημιουργία πα-
ρεών τόνων εις την ανώτερη
πλατεία όσον και την τοισίτην
της όδου Νόρμαν.

— Όντως δημιουργεί μικρούς
πνεύμονες — όπως λέγει συχνά
ο κ. Ρούβας — εις της δεινροφυ-
τεύσεως και καλλιέργειας άνθο-
κρίτων εις τις πλατείες.

— Τελευταίως, ο πρώτος πολί-
της τών Πατρών, έπέδειξεν ίδι-
αίτερον ένδιαφέρον διά τα "γυ-
ψινά "Αλάνια.

— Και θα κατασκευάσει εκεί
ός και συντριβάνια με έναι-
λασσόμενους φωτισμούς.
— Άλλά η μέριμνα του Δη-
μίου δεν έπικεντρώνεται και εις
τάς συνουσίας της πόλεως.

— Είς την τούτην άναφερόμεν
την πλατεία "Ελευθερίας.

— Η όποια έχει πολλά
χρόνια να γυροίση την δημοτι-
κή σκαπάνη.

— Η άποψη της μέχρις εκεί
και εις τις άλλες συνουσίες, ε-
ίναι ίκανή να πείση τον κ. Ρού-
βον.

— Είς την τούτην άναφερόμεν
την πλατεία "Ελευθερίας.

— Η όποια έχει πολλά
χρόνια να γυροίση την δημοτι-
κή σκαπάνη.

— Η άποψη της μέχρις εκεί
και εις τις άλλες συνουσίες, ε-
ίναι ίκανή να πείση τον κ. Ρού-
βον.

— Είς την τούτην άναφερόμεν
την πλατεία "Ελευθερίας.

— Η όποια έχει πολλά
χρόνια να γυροίση την δημοτι-
κή σκαπάνη.

— Η άποψη της μέχρις εκεί
και εις τις άλλες συνουσίες, ε-
ίναι ίκανή να πείση τον κ. Ρού-
βον.

— Είς την τούτην άναφερόμεν
την πλατεία "Ελευθερίας.

— Η όποια έχει πολλά
χρόνια να γυροίση την δημοτι-
κή σκαπάνη.

— Η άποψη της μέχρις εκεί
και εις τις άλλες συνουσίες, ε-
ίναι ίκανή να πείση τον κ. Ρού-
βον.

— Είς την τούτην άναφερόμεν
την πλατεία "Ελευθερίας.

— Η όποια έχει πολλά
χρόνια να γυροίση την δημοτι-
κή σκαπάνη.

— Η άποψη της μέχρις εκεί
και εις τις άλλες συνουσίες, ε-
ίναι ίκανή να πείση τον κ. Ρού-
βον.

— Είς την τούτην άναφερόμεν
την πλατεία "Ελευθερίας.

— Η όποια έχει πολλά
χρόνια να γυροίση την δημοτι-
κή σκαπάνη.

— Η άποψη της μέχρις εκεί
και εις τις άλλες συνουσίες, ε-
ίναι ίκανή να πείση τον κ. Ρού-
βον.

— Είς την τούτην άναφερόμεν
την πλατεία "Ελευθερίας.

— Η όποια έχει πολλά
χρόνια να γυροίση την δημοτι-
κή σκαπάνη.

— Η άποψη της μέχρις εκεί
και εις τις άλλες συνουσίες, ε-
ίναι ίκανή να πείση τον κ. Ρού-
βον.

— Είς την τούτην άναφερόμεν
την πλατεία "Ελευθερίας.

— Η όποια έχει πολλά
χρόνια να γυροίση την δημοτι-
κή σκαπάνη.

— Η άποψη της μέχρις εκεί
και εις τις άλλες συνουσίες, ε-
ίναι ίκανή να πείση τον κ. Ρού-
βον.

— Είς την τούτην άναφερόμεν
την πλατεία "Ελευθερίας.

— Η όποια έχει πολλά
χρόνια να γυροίση την δημοτι-
κή σκαπάνη.

— Η άποψη της μέχρις εκεί
και εις τις άλλες συνουσίες, ε-
ίναι ίκανή να πείση τον κ. Ρού-
βον.

— Είς την τούτην άναφερόμεν
την πλατεία "Ελευθερίας.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΑ

ΕΔΩ ΚΙ' ΕΚΕΙ

Γιά να βρεθής, τις μέρες της
φοβας της ζέσης σ' ένα όρεινό
χωριό της "Αρκαδίας, ήταν ένα
επίγραμμα Τουλάριστον απόλαμ-
βανες τη νύχτα την ολόδροση
και την κατασπαρμένη από ά-
σπρα.

Δέ ξέρω πώς, τούλάχιστον
από τις περιοχές που πέρασε η
ΔΕΗ το ελληνικό χωριό έχασε
τον πανάρχαιο και γνώριμο χα-
ρακτήρα του. Πήγα στις Ρίτζες,
ένα κεφαλοχώρι στη ρίζα μιας
βουνωσιστής από τις πιο μεγα-
λές της "Αρκαδικής χώρας. Φω-
τισμένοι οι δρόμοι, ραδιόφωνο
στα καφενεία, ηλεκτρικές κουί-
νες στα σπιτικά! Τό "εξάκι γκε-
μιστηκε και μια όμορφη πύλη
θέση του. "Ακόμα κι' ο φούρνος,
αυτή η πιο ζεστή κι' η πιο κα-
λή γωνιά, αντικαταστάθηκε! Τά-
βλεπα όλα αυτά, και δεν ήξερα
πια να κάνω. Να χαρώ για την
κατάκτηση αυτή του πολιτισμού,
ή να θρηνησω όλη εκείνη τη νο-
σταλγία, την ποίηση, την ελλη-
νικότητα του χωριού; που σιγά
— σιγά χάνεται... Μου φάνηκαν
οι Ρίτζες, σαν ένας μπουρλόκι
που γύρισε από την "Αμερική
παχός, ευρισμένος, με καδένες
και σταυλά, με χρυσά δόντια και
πολλά "δολάρια... "Ένας
μπουρλόκι που είχε ξεχάσει τα
"Ελληνικά... Και δεν το κρύβω.
Κάτι μέσα μου έβλεπε. Κάτι με
μεταγύχλησε.

... Είς την τούτην άναφερόμεν
την πλατεία "Ελευθερίας.

— Ο καιρός άλλαξε με τη χθε-
σινή συννεφιά και τη βροχή.
— Και η πόλις θα έπαιρνε
φθινοπωρινή όψη αν οι συμπο-
λίτες δεν έφεραν ακόμη τις θε-
ρινές των ενδυμασίες.

— Πάντως ημερολογιακά από
χθές είχαμε στο φθινόπωρο.
— Η ζέση έμειωσε αισθητά.
— Αναγνώστης μας εκφράζει
την γνώμη ότι έρ' όσον το
ηλεκτρικό ρεύμα έχει φθάσει
μέχρι την "Οβρυά πρέπει να
ηλεκτροφορτίζεται, παραλλήλως
και η δημοσία οδός έως εκεί.

— Και εις τα χωριά ακόμη του
ποταμιού ηλεκτρικοί λαμπτήρες
είναι τους δρόμους.
— Ο κ. Δημαρχος, εις την δρα-
στηριότητα του όποιου όφελει-
ται η παθολογολογούμενα ό-
ρατα διαρροήσιος της πλατείας
"Ολγας και η δημιουργία πα-
ρεών τόνων εις την ανώτερη
πλατεία όσον και την τοισίτην
της όδου Νόρμαν.

— Όντως δημιουργεί μικρούς
πνεύμονες — όπως λέγει συχνά
ο κ. Ρούβας — εις της δεινροφυ-
τεύσεως και καλλιέργειας άνθο-
κρίτων εις τις πλατείες.

— Τελευταίως, ο πρώτος πολί-
της τών Πατρών, έπέδειξεν ίδι-
αίτερον ένδιαφέρον διά τα "γυ-
ψινά "Αλάνια.

— Και θα κατασκευάσει εκεί
ός και συντριβάνια με έναι-
λασσόμενους φωτισμούς.
— Άλλά η μέριμνα του Δη-
μίου δεν έπικεντρώνεται και εις
τάς συνουσίας της πόλεως.

— Είς την τούτην άναφερόμεν
την πλατεία "Ελευθερίας.

— Η όποια έχει πολλά
χρόνια να γυροίση την δημοτι-
κή σκαπάνη.

— Η άποψη της μέχρις εκεί
και εις τις άλλες συνουσίες, ε-
ίναι ίκανή να πείση τον κ. Ρού-
βον.

— Είς την τούτην άναφερόμεν
την πλατεία "Ελευθερίας.

— Η όποια έχει πολλά
χρόνια να γυροίση την δημοτι-
κή σκαπάνη.

— Η άποψη της μέχρις εκεί
και εις τις άλλες συνουσίες, ε-
ίναι ίκανή να πείση τον κ. Ρού-
βον.

— Είς την τούτην άναφερόμεν
την πλατεία "Ελευθερίας.

— Η όποια έχει πολλά
χρόνια να γυροίση την δημοτι-
κή σκαπάνη.

— Η άποψη της μέχρις εκεί
και εις τις άλλες συνουσίες, ε-
ίναι ίκανή να πείση τον κ. Ρού-
βον.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΑ

ΕΔΩ ΚΙ' ΕΚΕΙ

Γιά να βρεθής, τις μέρες της
φοβας της ζέσης σ' ένα όρεινό
χωριό της "Αρκαδίας, ήταν ένα
επίγραμμα Τουλάριστον απόλαμ-
βανες τη νύχτα την ολόδροση
και την κατασπαρμένη από ά-
σπρα.

Δέ ξέρω πώς, τούλάχιστον
από τις περιοχές που πέρασε η
ΔΕΗ το ελληνικό χωριό έχασε
τον πανάρχαιο και γνώριμο χα-
ρακτήρα του. Πήγα στις Ρίτζες,
ένα κεφαλοχώρι στη ρίζα μιας
βουνωσιστής από τις πιο μεγα-
λές της "Αρκαδικής χώρας. Φω-
τισμένοι οι δρόμοι, ραδιόφωνο
στα καφενεία, ηλεκτρικές κουί-
νες στα σπιτικά! Τό "εξάκι γκε-
μιστηκε και μια όμορφη πύλη
θέση του. "Ακόμα κι' ο φούρνος,
αυτή η πιο ζεστή κι' η πιο κα-
λή γωνιά, αντικαταστάθηκε! Τά-
βλεπα όλα αυτά, και δεν ήξερα
πια να κάνω. Να χαρώ για την
κατάκτηση αυτή του πολιτισμού,
ή να θρηνησω όλη εκείνη τη νο-
σταλγία, την ποίηση, την ελλη-
νικότητα του χωριού; που σιγά
— σιγά χάνεται... Μου φάνηκαν
οι Ρίτζες, σαν ένας μπουρλόκι
που γύρισε από την "Αμερική
παχός, ευρισμένος, με καδένες
και σταυλά, με χρυσά δόντια και
πολλά "δολάρια... "Ένας
μπουρλόκι που είχε ξεχάσει τα
"Ελληνικά... Και δεν το κρύβω.
Κάτι μέσα μου έβλεπε. Κάτι με
μεταγύχλησε.